

[Elmqvist.]

dyrlæge giver politiet ret, kan kræve, at der derefter skal afæskes kredsdyrlægen en erklæring. Hvis kredsdyrlægens erklæring også går ham imod, må han selvfølgelig følge pålægget, men dette kan i overensstemmelse med lovforslagets oprindelige regler indbringes for domstolene, hvorved dog justitsministeren foreslår den ændring, at hvis sagen indbringes for domstolene, skal der ikke kunne finde appel sted fra underretten til højere ret, idet man mener, at når man nu er gået med til, at dyrets ejer først kan få sin egen dyrlæges udtalelse og derefter har appel til kredsdyrlægen og derefter til underretten, må det være nok. Det har udvalget tiltrådt.

I § 15, der vedrører de tilfælde, hvor der kan være tale om at kræve aflivning af et dyr, fordi det enten er tilskadekommet eller sygt og ikke synes at kunne helbredes, er der ligeledes indsat bestemmelser som dem, jeg har nævnt nu, gående ud på, at vedkommende ejer kan få sin egen dyrlæge til at afgive erklæring og kan appellere til kredsdyrlægen. I begge tilfælde er det en selvfølge, at hvis den første dyrlæges erklæring går politiet imod, har politiet også ret til at appellere til kredsdyrlægen.

Udvalget har været ude på landbohøjskolen og overværet en aldersmærkning af heste, en slags tatovering af hestens tunge. Man blev bekendt med både selve tatoveringen — der mærkværdigt nok syntes at foregå uden nogen som helst gene for dyret, idet dette overhovedet ikke reagerede — og med holdbarheden af denne tatovering, idet man så heste, der var tatoveret for flere år siden, og så, hvorledes årstallet havde holdt sig fuldstændig klart. Man har overvejet indenfor udvalget, om man skulle indføre en sådan aldersmærkning af heste, men man er enig om ikke at gå videre end af justitsministeren foreslået: at når nogen ønsker at aldersmærke en hest, skal det foretages af de personer og med de redskaber, som justitsministeren bestemmer.

Endelig skal jeg nævne en af justitsministeren foreslået og af udvalget tiltrådt ændring i § 20. Hvis der begås lovovertrædelse af et barn under 15 år, straffes efter lovforslaget den tilsynsførende, faderen eller moderen, såfremt overtrædelsen er begået med hans vidende, uden at han har forsøgt at

hindre den, og han straffes på samme måde, hvis det skyldes grov uagtsomhed fra hans side, at han har været uvidende om forholdet. Dette har man fundet for strengt, og det har ministeren også været indstillet på; han har derfor foreslået det ændret til, at hvis det skyldes grov uagtsomhed fra den tilsynsførendes side, at han har været uvidende om den af barnet begåede overtrædelse, straffes han med bøde eller hæfte, altså ikke med de fængselsstraffe, som efter lovforslaget kan idømmes for mishandling.

Jeg har hermed gennemgået de vigtigste af de af den højtærede justitsminister stillede ændringsforslag.

Jeg vil gerne have lov til at tilføje, at vi har i udvalget beskæftiget os meget interesseret med spørgsmålet om human aflivning af dyr. Vi har aflagt besøg på slagterier og set slagtningen, hvor aflivningen sker uden forudgående bedøvelse, og hvor den sker under bedøvelse. Vi har imidlertid ikke ved dette lovforslags behandling nu i år givet os så meget af med dette spørgsmål, idet den tidligere justitsminister, da han fremsatte lovforslaget, jo meddelte, at han havde nedsat et udvalg til at underkaste hele dette spørgsmål en saglig behandling. Under denne behandling, meddelte justitsministeren, ville også det spørgsmål blive behandlet, som har interesseret os; og som der er stor interesse for i offentligheden, nemlig om schæchtning af dyr. Vi har ment, at vi måtte afvente dette udvalgs behandling af spørgsmålet. Vi har overfor justitsministeren anført, at vi også gerne vil have behandlet spørgsmålet om aflivning af andre dyr. F. eks. er der indenfor udvalget gjort opmærksom på, at den måde, man affiver ål på, vist må siges at være en i høj grad inhuman metode. Men vi er enige om at afvente dette udvalgsarbejdes afslutning og henstiller til justitsministeren, at rigsdagen bliver bekendt med det, såsnart resultatet foreligger.

Vi har også drøftet, om der ikke gennem denne lov kunne gøres noget for at sikre dyrene mod den pinefulde død, som vi desværre gang på gang ser dyr lide i ejendomme, der brænder ned. Vi har været enige om, at det måtte vi lade ligge. Det hører ikke ind under denne lov. Men vi har henstillet til den højtærede justitsminister at drøfte med sin kollega handelsministeren,